

Adriano Banchieri: Barca di Venetia per Padova - 1603

Beszélget társak a hajón:

A fifikus Sienából
A hajótulajdonos Torcellóból
A révész Caorléb I
Egy könyvkeresked Firenzéb I
Egy zenetanár Luccából

Énekesek:

Colla Francisco Nápolyból
Zeccho Bimbi Firenzéb I
Zorzetto Velencéb I

1. Bevezetés. A fifikus

Ti mamlaszok, mit csináltok?

Miért unatkoztok?

Ébredjete a henyélésb I, beszállni a hajóba, azt foglaljatok magatoknak jó helyet, míg van!

Na lássátok, hozzátok küldtek, engem, a humorzsákot, hogy megmondjam nektek: valami szépet fogtok hallani, ha ma este a lápon keresztülutaztok.

2. A halárusok lármája

n Tenor: F zni való osztrigát! Krajcárt, krajcárt, Jakab fés jét, kagylót, frissen a homokból!

n Többiek: Halászok vagyunk, az életünk a hajó és az evez , jóban-rosszban a lagúnák közt kell élnünk. Ezt az életet nem sajnáljuk, amíg fogunk halat, de gyakran sem egy krajcárunk, sem egy fityingünk sem marad. Halászok vagyunk, az életünk a hajó és az evez .

3. A hajótulajdonos és Ninetta

Alt Hé, hó! Tenor Balra hé! Tolvaj! Kutya!

Basszus Jobbra, te, egy zсарu kölke!

Cantus I és II/Alt-Tenor-Basszus

- Ninetta, galambom.
- Ki szólítja a Ninettát?
- Elmegyek, kedves hölgy.

Petronio Bolognából

Bor Németföldr I

Utasok:

egy mókamester Chiogga szigetér I
Oratio, tanuló
egy keresked Bresciából
Béthel és Sámuel, zsidók
egy gyorsfutár
Ninetta és Rizzolina, kurtizánok
halászok Mazorbo szigetér I
muranói ügyvédek
egyéb más utasok
Stefano, egy vidám legény
egy kifosztott katona

- Gyorsan jöjj vissza, kedvesem!

- Te vagy a legeslegszebb...

- Hozzám beszélsz?- ... aki valaha is Velencében élt.

- Na fordulj fel! Te vagy az én kincsem!

- A te arany arcocskád annyit ér, mint a dözse egy bárkája.

- A te huncut szemecskéid a romlásba kergetnek!

- Na jó, mennem kell, hívnak hátulról!

- A te cukorédes ajkaid elégetik a szívemet! Nehéz az elválás.

Jaj, azt hiszem meghalok. Rajta, tengerészek, el az evez t! Ki mondja meg, hogy induljunk? Indulás, gyerünk!

Együtt Vidáman indulunk mindannyian, és semmit I sem félünk!

4. A kormányos az utasokhoz

Mivel a bárka ennyi vidám embert visz, javasolunk egy kis szórakozást, míg Padovába érünk.

5. Egy könyvkeresked Firenzéb I

Őt énekest szeretnék itt a hajón. és akkor a móka m vészi és megtisztel lesz: és majd – kedves utasok – néhány vidám tréfát hallhattok Banchierit I!

6. Egy zenetanár Luccából

Dó, ré, mi, fá, szó, lá! Jöjjetek mind ide; ki énekelni tud, lépjen el , mert egy órácska hosszan itt mulatságot rendezünk a hajón.

7. Öt énekes különböz dialektussal
 n Colla Francisco, nápolyi vagyok, és rögtön magammal
 ragadlak szoprán hangommal.
 n Ceccho Bimbi. Firenzei vagyok,
 és falzett éneklek, mert olyan kicsi vagyok.
 n És én pedig Zorretto úr vagyok,
 pénzt kölcsönzök, és altot éneklek, elváltoztatott hangon.
 n De én, én Petronio vagyok Bolognából,
 és tenort éneklek, mert azt kell.
 n Én lenni német, énekelni egy basszus,
 de el bb kell csinálni egy ivást gr szgott.
 Mind De jó, de jó, hát öten megvagyunk,
 el ször iszunk, aztán éneklünk.

8. A velencei és a német
 n Tenor
 Prosit, jo jo jo jo jo! Gr szgott, én inni üvegb l.
 Prosit, jo jo jo, 'szgott, nekem izleni jó bor, prosit, jo jo jo jo jo!
 n A többiek
 Na, rajta, körbe a flaskát! És a második kör után,
 miután ittunk, majd éneklük saját kedvünkre és örömünkre
 két madrigált à la Venosa.

9. „Affetuoso” madrigál
 Kegyetlen kéz, irgalom nélküli penna,
 ha a távozásról írsz nekem,
 halálom óráját jelzed el re.
 Igen, igen, írd csak hát: „meghal”
 - a szerelem új párkajaként;
 hogy soraitok kevéssé csalókák,
 de annál igazabbak legyenek.

10. Szeszélyes madrigál
 Édes és drága csókok, életem táplálói,
 kik szívemet elraboljátok és visszaadjátok,
 ti taníthattok csak meg arra,
 hogy miként veszti el az ember a szívét,

anélkül, hogy a halált megízlelné,
 és hogyan hal meg annyi édes szerelmet birtokolván.
 Ó legédesebb rózsajkak, Ámor tanyázik rajtatok.
 Ah, bárcsak édes csókjaitok között
 fejezhetném be életemet, mily édes halál lenne az.

11. Hajnali szerenád párbeszéd formában
 - Ne több ilyen madrigált, ha kérhetem!
 - Fallalala!
 - Rizzolina vagyok, engedelmével.
 - A legszebb az egész vidéken.
 - Egész nap szerelemben égek.
 - És azután még délután négykor is.
 - Kedves Jancsim tud ám énekelni és zenélni.
 - Énekelj és játssz a chitarronén! Fallalala!

12. Dialógus
 - Szívecském, mondd már, miként lehet neked így szép alakod?
 Soha még nem láttam ennél szebbet, még tökéletesebbet.
 - Én édes, édes szívecském! /- Én édes, édes szívecském!
 - Jancsi, mondd már, miként lehet neked így szép ágyéköd?
 Soha nem láttam ennél szebbet, jobban felépítettet.
 - Pellizon zon zon /- Pellizon zon zon
 - Szívecském, mondd már, miként lehet neked így szép nyakad?
 Soha még nem láttam ennél szebbet, még tökéletesebbet.
 - Én édes, édes szívecském! /- Én édes, édes szívecském!
 - Jancsi, mondd már, miként lehet neked így szép mellkasod?
 Soha nem láttam ennél szebbet, jobban felépítettet.
 - Pellizon zon zon /- Pellizon zon zon
 - Szívecském, mondd már, miként lehet neked így szép ajkad?
 Soha még nem láttam ennél szebbet, még tökéletesebbet.
 - Én édes, édes szívecském! /- Én édes, édes szívecském!
 - Jancsi, mondd már, miként lehet neked így szép szemed?
 Soha nem láttam ennél szebbet, jobban felépítettet.
 - Pellizon zon zon /- Pellizon zon zon

13. Taps. A brescai kereskedés és a zsidók
La trainana, nainana, nainanai nai.
Állj fel és hallgasd a mi Sámuelnünket, aki Bétellel együtt tart
imát.
La trainana, nainana, nainanai nai.
Egy jel, Végzet, bálványok, barbárok, Góg, Magóg ura, jajajaj!
Áldott, aki az Úr nevében jár. A zsinagóga, a zsinagóga!
La trainana...

14. Madrigál a római Marenzio stílusában
Ma születtem meg, kedvesem, hogy Önért éljek. Itt a szép
hajnal, amely teremtette, amely az Ön Napját imádja.
Ó, születésem szerencsés napja, mikor Ön ajkaival és vágygal
telve így szól: „Ma születtem meg, kedvesem.”

15. Madrigál, mely a nápolyi Spanót utánozza
Sugárzó szemével néz rám kedves Brunettám,
egészen vidáman és szépségesen,
díjként csodálatos fájdalmaimért, és boldogságban.
Ó, a szívemből szeretett, ahogy rá nézek,
titkos szerelmi dárdákat küld, és
összezavarja érzéseimet édes pillantásaival.

16. Az első nyolcsoros lanton improvizálva
Emlékszem, mikor gyermek voltam, a mama kényeztetett
és mondta: „Szép Rizzolina, mintha a fürtjeid
aranyból lennének!” Aztán társaimmel reggeltől estig
gyakoroltam a szerelmet, mert nekik bizony
tapasztaltak voltak, és én úgy megtanultam a
szerelem művészetét, hogy ezer szeretetnek loptam meg
naponta a szívét.

17. A második nyolcsoros lanton improvizálva
Mikor gyermek voltál, a te mamád
igencsak jól tette, hogy kényeztetett.
Oly szép Ön, Rizzolina,
Ön arany hajfürtjeivel a Napra hasonlít.
Egyfolytában Önre gondolok, reggeltől estig,
úgy elkényeztet a jómodorod.
Így tanultam meg a szerelem művészetét oly
jól, hogy neked lelket, szellemet
és szívet is átadok.

18. Ének a piemonti Radesca stílusában, Ária lantra
Radesca stílusában
Ön azt mondja, Ön telve van tisztelettel,
de hát Ön teljesen olyan, mint a jég.
Ki látott már valaha is hideg tüzet?
Ah, Ön csakugyan nem lehet
tisztelettel tele, mert Ön olyan, mint a jég.

19. A kormányos, a gyorsfutár és végül mindenki
„Most, hogy megérkeztünk a kikötőbe, el a pénzzel!”
„Balra, hó!” „Csak semmi viccet!”
- „Oh, ez egy másik muzsika!
Mennyi fejenként?”
- „Egy húszas, és hozzá az italok.
Egészségére, viszlát és jó utat!”
„Most fizetni, aztán majd éneklünk, utasok: Éljen Banchieri
capricciója!”

20. Egy kifosztott katona
„Egy szegény katona, a háborúból hazatérve
irgalmasságot keres az egész vidéken.
Ha végre hazajuthatnék,
micsoda örömnép lenne! –
minden barátom és rokonom
boldog lenne, hogy élve visszajöttem.”
- Menj dolgozni te csaló!”